

Nr 264.

Av herrar **Lindblom** och **Sunne**, om ökat anslag till bidrag till utbildningskurser för instruktionssköterskor och husmödrar.

I punkt 106, elfte huvudtiteln, s. 213, Bidrag till utbildningskurser för instruktionssköterskor och husmödrar vid sjukvårdsanstalter m. fl., avstyrker departementschefen medicinalstyrelsens förslag om stipendier på högst 6 000 kronor till deltagare i utbildningskurser för instruktionssköterskor och husmödrar.

Sjukvården kämpar med stora svårigheter framför allt beträffande bristen på utbildad personal och på administrativt och pedagogiskt kunnig sjukvårdspersonal. Denna senare brist är synnerligen kännbar vid utbildning av sjukvårdspersonal. Sjukvårdsbiträdens, undersköterskors och sjuksköterskors utbildning hämmas för närvarande av att ett tillräckligt antal sjuksköterskor-lärarinnor ej finnes. Undervisning i skolor och kurser kan ej genomföras enligt önskvärt program på grund av att sjuksköterskor-lärarinnor ej stått att erhålla. Rationaliseringen av sjukvårdsarbetet med hänsynstagande till sjukvårdens behov kräver kunnighet i fråga om sjukvård och administration.

1946 års kommitté för sjuksköterskeutbildningen har föreslagit, att en statlig högre utbildningsanstalt för sjuksköterskor skulle inrättas i Stockholm. Då förslaget genomförande skulle komma att draga betydande kostnader, anser departementschefen, att i nu rådande läge proposition i ämnet icke bör föreläggas riksdagen. I likhet med föregående år föreslås ett statsbidrag till Svensk sjuksköterskeförening, vars nuvarande kursundervisning efter den år 1949 vidtagna utökningen i huvudsak överensstämmer med den av kommittén föreslagna. Ett villkor för statsbidrags erhållande är, att 16 deltagare, vilka äro i behov härav, skola befrias från erläggande av kursavgiften på 200 kronor. Över hälften av kostnaden för kurserna kommer härigenom att åvila föreningen.

För flertalet kursdeltagare äro 9 månaders uppehåll i Stockholm, eventuella kursavgifter, böcker etc. mycket betungande. Å andra sidan är det av största betydelse, att de som uttagas till dessa kurser äro de för det fortsatta arbetet mest lämpade. Mycket önskvärt är, att ekonomiska orsaker ej spela en avgörande roll. Svensk sjuksköterskeförening har upprepade gånger föreslagit att 6 000 kronor skola anslås till stipendier till deltagare i dessa kurser. Medicinalstyrelsen anser det vara av vikt, att staten genom

stipendier underlättar fortbildningen, och har föreslagit, att 6 000 kronor anvisas för stipendier om högst 600 kronor till deltagare i fortsättningskursen.

Under de senare åren har varje år till föreningen meddelats, att till kursen anmäld och uttagen deltagare ej kan komma på grund av ekonomiska skäl. Av de 34 deltagare, som nu genomgå kursen, ha 17 inga som helst löneförmåner. Tio deltagare ha en mindre del av lönen, varierande mellan 300 och 1 650 kronor, och sex löneförmåner varierande från 2 659 till 5 283 kronor. Det fåtal sjuksköterskor, som erhålla de största löneförmånerna under kursen, inneha ofta redan administrativa befattningar.

Undertecknade få med stöd av vad ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att 6 000 kronor anvisas för stipendier om högst 600 kronor till deltagare i fortsättningskurs för instruktionsköterskor och husmödrar samt att i konsekvens härmed anslaget å 36 700 kronor under elfte huvudtiteln, punkt 16, Bidrag till utbildningskurser för instruktionsköterskor och husmödrar, höjes med 6 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1951.

E. A. Lindblom.

Johan Sunne.
